

Službeni list

Europske unije

C 86

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

20. ožujka 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 086/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 086/02	Predmet C-27/16: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 8. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Angel Marinkov protiv Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Direktive 2000/78/EZ i 2006/54/EZ — Područje primjene — Očita nedopuštenost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Provedba prava Unije — Nepostojanje — Očita nenadležnost)	2
2017/C 086/03	Predmet C-345/16: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 29. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Liège – Belgija) – Jean Jacob, Dominique Lennertz protiv État belge (Zahtjev za prethodnu odluku — Činjenično stanje i pravni okvir predmeta u glavnom postupku — Nedostatna pojašnjenja — Očita nedopuštenost — Članak 53. stavak 2. — Članak 94. Poslovnika Suda)	3

2017/C 086/04	Predmet C-379/16 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 24. studenoga 2016. – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Javna nabava usluga — Razvoj programa i usluga održavanja — Pogrešno tumačenje argumenata i iskrivljavanje dokaza koje je podnijela druga strana u postupku pred Općim sudom)	3
2017/C 086/05	Predmet C-484/16: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 13. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Giudice di pace di Taranto – Italija) – kazneni postupak protiv Antonia Semerara (Zahtjev za prethodnu odluku — Očita nenadležnost — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/29/EU — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Minimalni standardi za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 49., 51., 53. i 54. — Kazneno djelo uvrede — Ukidanje kaznenog djela uvrede od strane nacionalnog zakonodavca — Nepostojanje poveznice s pravom Unije — Očita nenadležnost Suda)	4
2017/C 086/06	Predmet C-522/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2016. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – A protiv Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Predmet C-564/16 P: Žalba koju je 7. studenoga 2016. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 9. rujna 2016. u predmetu T-159/15, Puma SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	5
2017/C 086/08	Predmet C-631/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2016. uputio Rechtbank Noord-Holland (Nizozemska) – X BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Predmet C-634/16 P: Žalba koju je 7. prosinca 2016. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 28. rujna 2016. u predmetu T-476/15, European Food SA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	7
2017/C 086/10	Predmet C-637/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2016. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – Florian Hanig protiv Société Air France SA	8
2017/C 086/11	Predmet C-644/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2016. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Synthon BV protiv Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Predmet C-648/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. prosinca 2016. uputio Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italija) – Fortunata Silvia Fontana protiv Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Predmet C-651/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – DW protiv Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Predmet C-652/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska) – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov protiv Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	11
2017/C 086/15	Predmet C-660/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Dachau protiv Achima Kollroßa	12

2017/C 086/16	Predmet C-661/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Göppingen protiv Ericha Wirtla	13
2017/C 086/17	Predmet C-672/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2016. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) – Imofloresmira — Investimentos Imobiliários, S.A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Predmet C-676/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2016. uputio Nejvyšší správní soud (Česka Republika) – CORPORATE COMPANIES s.r.o. protiv Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Predmet C-677/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2016. uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Španjolska) – Montero Mateos protiv Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Predmet C-679/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. prosinca 2016. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A	16
2017/C 086/21	Predmet C-9/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Predmet C-15/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2017. uputio Korkein oikeus (Finska) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. Queen protiv Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Predmet C-25/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – Tietosuojavaltuutettu	19
2017/C 086/24	Predmet C-33/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2017. uputilo Okrajno Sodišče Pliberk (Austrija) – Čepelnik d.o.o. protiv Michaela Vavtija	20
2017/C 086/25	Predmet C-72/16: Rješenje predsjednika Suda od 30. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: Prospector Offshore Drilling SA i dr. protiv Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Predmet C-148/16: Rješenje predsjednika Suda od 6. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Riksåklagaren protiv Zenona Roberta Akarsara	21
2017/C 086/27	Predmet C-159/16: Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 6. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Augstākā tiesa – Latvija) – postupak koji je pokrenuo „Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, uz sudjelovanje: Konkurences padome	22
2017/C 086/28	Predmet C-282/16: Rješenje predsjednika Suda od 25. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien – Austrija) – RMF Financial Holdings Sàrl protiv Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Predmet C-394/16: Rješenje predsjednika Suda od 21. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – FMS Wertmanagement AöR protiv Heta Asset Resolution AG	22

Opći sud

2017/C 086/30	Predmet T-92/11 RENV: Presuda Općeg suda od 18. siječnja 2016. – Andersen protiv Komisije („Državne potpore — Željeznički prijevoz — Potpore koje su danska tijela dodijelila u korist javnog poduzeća Danske Statsbaner — Ugovori o javnim uslugama za pružanje usluga željezničkog prijevoza putnika između Kopenhagena i Ystada — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem podložno uvjetima — Primjena ratione temporis pravila materijalnog prava — Usluga od općega gospodarskog interesa — Očita pogreška u ocjeni”)	23
2017/C 086/31	Predmet T-646/13: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2017. – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe protiv Komisije („Institucijsko pravo — Europska građanska inicijativa — Zaštita nacionalnih i jezičnih manjina te osnaživanje kulturne i jezične raznolikosti u Uniji — Odbijanje registracije — Očito nepostojanje zakonodavnih ovlasti Komisije — Obveza obrazlaganja — Članak 4. stavak 2. točka (b) i članak 4. stavak 3. Uredbe (EU) br. 211/2011”)	24
2017/C 086/32	Predmet T-509/15: Presuda Općeg suda od 3. veljače 2017. – Kessel medintim protiv EUIPO-a – Janssen-Cilag (Premeno) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Premeno — Raniji nacionalni verbalni žig Pramino — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredba (EZ) br. 207/2009 — Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku — Pravo na saslušanje — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	24
2017/C 086/33	Predmet T-696/15: Presuda Općeg suda od 9. veljače 2017. – Bodegas Vega Sicilia protiv EUIPO-a („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije TEMPOS VEGA SICILIA — Apsolutni razlog za odbijanje — Žig za vino koji sadrži oznake zemljopisnog podrijetla — Članak 7. stavak 1. točka (j) Uredbe br. (EZ) br. 207/2009”)	25
2017/C 086/34	Predmet T-16/16: Presuda Općeg suda od 9. veljače 2017. – Mast-Jägermeister protiv EUIPO-a (Čaše) („Dizajn Zajednice — Prijava dizajna Zajednice koji predstavlja čaše — Pojam „prikaz prikladan za umnožavanje” — Neodređenost prikaza u pogledu opsega zahtijevane zaštite — Odbijanje ispravljanja nedostataka — Odbijanje dodjeljivanja datuma podnošenja prijave — Članci 36. i 46. Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Članak 4. stavak 1. točka (e) i članak 10. stavci 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 2245/2002”)	26
2017/C 086/35	Predmet T-82/16: Presuda Općeg suda od 9. veljače 2016. – International Gaming Projects protiv EUIPO-a – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TRIPLE EVOLUTION — Raniji verbalni žig Europske unije — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	26
2017/C 086/36	Predmet T-106/16: Presuda Općeg suda od 9. veljače 2016. – zero protiv EUIPO-a – Hemming (ZIRO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ZIRO — Raniji figurativni žig Europske unije zero — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	27
2017/C 086/37	Predmet T-196/15 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijela Valéria Anna Gyarmathy protiv presude Službeničkog suda od 5. ožujka 2015. u predmetu F-97/13, Gyarmathy protiv FRA-e	28
2017/C 086/38	Predmet T-870/16: Tužba podnesena 7. prosinca 2016. – Miserini Johansson protiv EIB-a	28

2017/C 086/39	Predmet T-24/17: Tužba podnesena 17. siječnja 2017. – LA Superquímica protiv EUIPO-a – D- Tack (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Predmet T-40/17: Tužba podnesena 19. siječnja 2017. – Habermas protiv EUIPO-a – Here Global (h)	30
2017/C 086/41	Predmet T-51/17: Tužba podnesena 27. siječnja 2017. – Poljska protiv Komisije	31
2017/C 086/42	Predmet T-65/17: Tužba podnesena 1. veljače 2017. – Westbrae Natural protiv EUIPO-a – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Predmet T-476/16: Rješenje Općeg suda od 2. veljače 2017. – Adama Agriculture i Adama France protiv Komisije	33

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 086/01)

Posljednja objava

SL C 78, 13.3.2017.

Prethodne objave

SL C 70, 6.3.2017.

SL C 63, 27.2.2017.

SL C 53, 20.2.2017.

SL C 46, 13.2.2017.

SL C 38, 6.2.2017.

SL C 30, 30.1.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 8. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Angel Marinkov protiv Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

(Predmet C-27/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Direktive 2000/78/EZ i 2006/54/EZ — Područje primjene — Očita nedopuštenost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Provedba prava Unije — Nepostojanje — Očita nenadležnost)

(2017/C 086/02)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Angel Marinkov

Tuženik: Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad (Upravni sud, Sofija, Bugarska), odlukom od 28. prosinca 2015., očito je nedopušten u mjeri u kojoj se odnosi na direktive 2000/78/EZ Vijeća, od 27. studenoga 2000., o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, i 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 5. srpnja 2006., o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada.

Sud Unije je očito nenadležan za dati odgovor na postavljena pitanja u mjeri u kojoj se odnose na članke 30. i 47. te članak 52. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 29. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Liège – Belgija) – Jean Jacob, Dominique Lennertz protiv État belge

(Predmet C-345/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Činjenično stanje i pravni okvir predmeta u glavnom postupku — Nedostatna pojašnjenja — Očita nedopuštenost — Članak 53. stavak 2. — Članak 94. Poslovnika Suda)

(2017/C 086/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Tuženik: État belge

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 9. lipnja 2016. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 326, 5. 9. 2016.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 24. studenoga 2016. – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-379/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Javna nabava usluga — Razvoj programa i usluga održavanja — Pogrešno tumačenje argumenata i iskrivljavanje dokaza koje je podnijela druga strana u postupku pred Općim sudom)

(2017/C 086/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zastupnici: C.-N. Dede i D. Papadopoulou, *dikigoroí*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: N. Bambara, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA i Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 305, 22. 8. 2016.

**Rješenje Suda (deveto vijeće) od 13. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Giudice di pace di Taranto – Italija) – kazneni postupak protiv Antonia Semerara**

(Predmet C-484/16) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Očita nenadležnost — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda —
Pravosudna suradnju u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/29/EU — Članak 2. stavak 1. točka (a) —
Minimalni standardi za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela — Povelja Europske unije o
temeljnim pravima — Članci 49., 51., 53. i 54. — Kazneno djelo uvrede — Ukidanje kaznenog djela
uvrede od strane nacionalnog zakonodavca — Nepostojanje poveznice s pravom Unije — Očita
nenadležnost Suda)**

(2017/C 086/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di Taranto

Stranka glavnog kaznenog postupka

Antonio Semeraro

Izreka

Sud Europske unije očito je nenadležan za odgovoriti na prethodno pitanje koje je uputio Giudice di pace di Taranto (mirovni sudac, Tarente, Italija), odlukom od 2. rujna 2016.

⁽¹⁾ SL C 428, 21. 11. 2016.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2016. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – A protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-522/16)

(2017/C 086/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: A

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 62. Uredbe br. 2913/92 ⁽¹⁾ u vezi s člancima 205., 212., 216., 217. i 218. Uredbe br. 2454/93 ⁽²⁾, kao i odredbama uredaba (EEZ) br. 2777/75 ⁽³⁾ i (EZ) br. 1484/95 ⁽⁴⁾ tumačiti na način da se podacima navedenima u članku 201. stavku 3. podstavku 2. Uredbe br. 2913/92, na temelju kojih je sastavljena carinska deklaracija, smatraju i podaci navedeni u članku 3. stavku 2. Uredbe br. 1484/95 koje treba podnijeti carinskim tijelima?

2. Treba li članak 201. stavak 3. podstavak 2. Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da se dužnikom smatra i fizička osoba koja nije sama stvarno poduzela radnju opisanu u toj odredbi („davanje podataka potrebnih za sastavljanje deklaracije”), niti se kao zakonski zastupnik može smatrati odgovornom za poduzimanje te radnje, ali je blisko i svjesno sudjelovala pri planiranju i kasnijem uspostavljanju strukture društava i trgovinskih tokova, u čijem je okviru kasnije (od strane drugih osoba) uslijedilo „davanje podataka potrebnih za sastavljanje deklaracije”?
3. Treba li pretpostavku navedenu u članku 201. stavku 3. podstavku 2. Uredbe br. 2913/92 prema kojoj su „znale ili su opravdano trebale znati da podaci [potrebni za sastavljanje deklaracije] nisu istiniti” tumačiti na način da pravne i fizičke osobe koje su iskusni sudionici na tržištu ne mogu biti odgovorne za dodatne carine zbog zlouporabe prava, ako su strukturu transakcija s ciljem izbjegavanja dodatnih carina uspostavile tek nakon što su priznati stručnjaci za carinsko pravo potvrdili da je takva struktura pravno i porezno dopuštena?
4. Treba li članak 221. stavak 4. Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da se trogodišnji rok ne produžava kada se nakon isteka roka iz članka 221. stavka 3. prve rečenice utvrdi da uvozna carina – koja se u skladu s člankom 201. Uredbe br. 2913/92 dužuje zbog podnošenja carinske deklaracije za puštanje robe u slobodni promet – zbog netočnih ili nepotpunih podataka u carinskoj prijavi nije ranije ubrana?
5. Treba li članak 221. stavke 3. i 4. Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da, kada je carinski dužnik u vezi s uvoznom deklaracijom obaviješten o iznosu carinskog duga, te je on protiv tog obavještenja podnio žalbu u skladu s člankom 243. navedene uredbe, carinska tijela pored tog pobijanog obavještenja i bez obzira na članak 221. stavak 4. navedene uredbe mogu u vezi s istom carinskom deklaracijom zahtijevati i uvozne carine koje se duguju na temelju zakona?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1993., L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2777/75 od 29. listopada 1975. o zajedničkoj organizaciji tržišta mesa peradi (SL 1975., L 282, str. 77.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1484/95 od 28. lipnja 1995. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu sustava dodatnih uvoznih carina i određivanju dodatnih uvoznih carina u sektorima mesa peradi i jaja i za albumin iz jaja te stavljanju izvan snage Uredbe br. 163/67/EEZ (SL 1995., L 145, str. 47.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 8., str. 145.).

**Žalba koju je 7. studenoga 2016. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv
presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 9. rujna 2016. u predmetu T-159/15, Puma SE protiv Ureda
Europske unije za intelektualno vlasništvo**

(Predmet C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf, D. Botis, agenti)

Druga stranka u postupku: Puma SE

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— u cijelosti ukine pobijanu presudu;

— naloži društvu Puma SE snošenje troškova Ureda.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kao prvo, Opći sud je, utvrdivši da se Puma „valjano pozvala” na tri ranije odluke Ureda u svrhu ispunjavanja svoje obveze dokazivanja ugleda žigova Puma (pravilo 19. stavak 2. točka (c) Uredbe br. 2868/95 ⁽¹⁾), zanemario postupovni položaj i obveze Ureda u *inter partes* postupcima pred Uredom, protivno članku 76. stavku 1. Uredbe br. 207/2009 ⁽²⁾ i načelu dobrog vođenja postupka. Na taj je način Opći sud dopustio mogućnost ispunjenja te dužnosti općenitim i nepreciznim pozivanjima na dokumente podnesene u prethodnom postupku povodom prigovora u kojem su sudjelovale različite stranke te u kojem druga stranka u postupku o kojem je riječ nije sudjelovala.

Budući da Ured ne smije zanemariti pravo druge stranke na saslušanje (članak 75. Uredbe br. 207/2009), već ga mora poštovati, utvrđenje Općeg suda neizbježno obvezuje Ured na preuzimanje aktivne uloge u *inter partes* postupcima. Time se ugrožava kontradiktornost tih postupaka, dužnost neutralnosti Ureda kao i dobro vođenje tih postupaka.

Kao drugo, Opći sud je, okvalificiravši ranije odluke Ureda na koje se društvo Puma pozvalo kao „praksu odlučivanja” Ureda, povrijedio kontradiktornost *inter partes* postupaka i pojam „ugleda” u smislu članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009. Posljedica te dvostruke povrede je dvostruko kršenje načela dobrog vođenja postupaka.

S jedne strane, preduvjet za samu primjenu sudske prakse Technopol nije ispunjen u ovom *inter partes* postupku, s obzirom na to da ta sudska praksa o dužnosti Ureda da po službenoj dužnosti ispita relevantne činjenice predmeta vrijedi samo u *ex parte* postupcima. u svakom slučaju, s obzirom na neizbježno nepostojanje „prakse odlučivanja” Ureda u odnosu na ugled žigova Puma, ne može postojati dužnost navođenja razloga za neprimjenu utvrđenja o ugledu žigova Puma iz prethodnih odluka na situaciju u predmetu o kojem je riječ.

S druge strane, Opći sud ne može – a da pritom ne povrijedi načelo kontradiktornosti *inter partes* postupaka predviđeno člankom 76. stavkom 1. Uredbe br. 207/2009 – iz načela dobrog vođenja postupka izvesti zaključak o postojanju dodatne dužnosti žalbenog vijeća da na vlastitu inicijativu pozove društvo Puma na podnošenje dodatnih dokaza o ugledu njegovih Puma žigova na koji se poziva.

Kao treće, Opći sud je, utvrdivši da je Ured bio dužan na vlastitu inicijativu pozvati društvo Puma da podnese dodatne dokaze, povrijedio i članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji se primjenjuje u skladu s pravilom 50. stavkom 1. Uredbe br. 2868/95) koji se primjenjuje isključivo na dokaze koje stranke podnesu na vlastitu inicijativu.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL 1995., L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2016. uputio Rechtbank Noord-Holland (Nizozemska) – X BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Predmet C-631/16)

(2017/C 086/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Holland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Prethodna pitanja

1. Je li valjana Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1647 ⁽¹⁾ od 13. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama koju proizvode [društvo A] Ltd, i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14?
2. Je li valjana Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1731 ⁽²⁾ od 28. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama koju proizvode trgovačka društva [društvo I] Ltd (Kina), te o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14?
3. Ako se na prvo i/ili drugo pitanje mora dati niječan odgovor, da li to znači da plaćene pristojbe zajedno s kamatama treba vratiti tužitelju?
4. Ako se na treće pitanje treba dati potvrđan odgovor, kako treba obračunati te kamate?

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1647 od 13. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama koju proizvode trgovačka društva Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. i njegovo povezano trgovačko društvo Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL 2016., L 245, str. 16.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1731 od 28. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama koju proizvode trgovačka društva General Footwear Ltd (Kina), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd te o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL 2016., L 262, str. 4.).

Žalba koju je 7. prosinca 2016. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 28. rujna 2016. u predmetu T-476/15, European Food SA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druge stranke u postupku: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Zahtjev

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

— ukine pobijanu presudu

— naloži društvu European Food snošenje troškova Ureda.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kao prvo, Opći sud je zanemario činjenicu da su Uredbom br. 207/2009 ⁽¹⁾ i Uredbom br. 2868/95 ⁽²⁾ predviđene dvije vrste rokova za podnošenje činjenica i dokaza u postupcima pred Uredom: rokovi predviđeni samim zakonodavstvom koje Ured stoga ne može produljiti i rokovi koje određuje Ured u svakom pojedinom slučaju u svrhu dobre organizacije postupka, koji se, kad je to s obzirom na posebne okolnosti predmeta potrebno, mogu produljiti na zahtjev stranke. Slijedom navedenog, tvrdnja Općeg suda da se nikakav rok ne primjenjuje u postupcima za proglašavanje žiga ništavim zbog postojanja apsolutnih razloga nije utemeljena.

Kao drugo, Opći sud je pogrešno protumačio značenje i učinak članka 76. stavka 2. Uredbe 207/2009. Taj se članak primjenjuje na sve vrste postupaka pred Uredom i na sve primjenjive rokove, odnosno (i) na rokove utvrđene izravno Uredbom br. 207/2009 i Uredbom br. 2868/95 i (ii) na rokove koje odredi EUIPO u izvršavanju svoje ovlasti organiziranja postupaka koji se pred njim vode.

Kao treće, Opći sud je, usredotočivši se na treći podstavak stavka 1. članka 50. Uredbe br. 2868/95, zanemario ključni značaj tog pravila iz njegova prvog podstavka, odnosno činjenicu da se na žalbeno vijeće primjenjuju ista postupovna pravila kao i na odjel koji je donio odluku koja se pobija žalbom. Primjena prvog podstavka nije ograničena samo na postupak u povodu prigovora, već se primjenjuje na sve postupke, uključujući postupak za proglašavanje žiga ništavim.

Kao četvrto, presudom koja se pobija žalbom povrijeđen je članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 s obzirom na to da je prilikom njezina donošenja (i) propušteno primijeniti tu odredbu na rokove koje određuje Ured i da je (ii) žalbenom vijeću oduzeta njegova ovlast iz članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 da procijeni jesu li dokazi koji su podneseni prvi puta „novi” te, ako to nije slučaj, da izvrši svoju ovlast ocjene dopuštenosti tih dokaza.

Naposlijetku, pobijanjem se presudom narušava ravnoteža postupovnih prava stranaka davanjem svakoj stranci u postupku za proglašavanje žiga ništavim bezuvjetnog prava podnošenja bilo kakvog dokaza u bilo kojem stadiju postupka pred Uredom, uključujući u žalbenom postupku. Time se tuženiku uskraćuje jedan stadij upravnog ispitivanja kad podnositelj zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim namjerno odluči ne podnijeti nikakve – ili nikakve relevantne – činjenice ili dokaze Odjelu za poništaje. Nadalje, davanje bezuvjetnog prava podnošenja bilo kakvog dokaza u bilo kojem stadiju postupka svakoj stranci u postupku protivno je i načelima ekonomičnosti postupka i dobre uprave.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL, 2009., L 78, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL, 1995., L 303, str. 1.) (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2016. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) –
Florian Hanig protiv Soci  t   Air France SA**

(Predmet C-637/16)

(2017/C 086/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Florian Hanig

Tuženik: Société Air France SA

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 1. prvi podstavak točku (b) Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se pojam „unutar Zajednice” odnosi i na područja koja su sukladno Prilogu II. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije takozvane „prekomorske zemlje i područja” na koje se primjenjuje samo poseban sustav pridruživanja uređen četvrtim dijelom UFEU-a?

⁽¹⁾ SL 2004., L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2016. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Synthon BV protiv Astellas Pharma Inc.**

(Predmet C-644/16)

(2017/C 086/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Synthon BV

Protivnik žalitelja: Astellas Pharma Inc.

Prethodna pitanja

1. a. Treba li članak 6. Direktive 2004/48 ⁽¹⁾ tumačiti na način da kod mjerila za ocjenu osnovanosti zahtjeva za podnošenje dokaza koje valja primijeniti treba praviti razliku ovisno o tome je li stranka od koje se zahtijeva podnošenje dokaza (navodni) kršitelj zakona ili je riječ o trećoj osobi?

b. Ako se na ovo pitanje daje potvrđan odgovor, u kojem se smislu ta mjerila razlikuju?
2. a. Ako se protiv zahtjeva za podnošenje dokaza prigovori da je pravo intelektualnog vlasništva na temelju kojega je zahtjev podnesen ništavo (ili da više ne postoji), mora li se osnovanost tog prigovora procjenjivati u skladu s istim mjerilom kao i pitanje vjerojatnosti navodne povrede (pod uvjetom da pravo intelektualnog vlasništva koje se ostvaruje uistinu i postoji)?

b. Ako se na ovo pitanje daje niječan odgovor, u kojem se smislu ta mjerila razlikuju?
- c. Treba li prilikom odgovaranja na pitanja 2.a i 2.b praviti razliku ovisno o tome je li predmetno pravo intelektualnog vlasništva dodijeljeno nakon što je ispitana njegova valjanost (kao što je europski patent), ili je nastalo na temelju zakona (kao što je autorsko pravo)?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL 2004, L 157, str. 45.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. prosinca 2016. uputio Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italija) – Fortunata Silvia Fontana protiv Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Predmet C-648/16)

(2017/C 086/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fortunata Silvia Fontana

Tuženik: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Prethodno pitanje

Je li talijanski nacionalni propis, točnije članak 62.e stavak 3. i članak 62.a Uredbe sa zakonskom snagom 331/1993 [preoblikovane u zakon] 29. listopada 1993., br. 427, u skladu s člancima 113. i 114. UFEU-a i Direktivom 112/2006/EZ ⁽¹⁾, u dijelu u kojem predviđa da je PDV moguće obračunati za cjelokupni induktivno utvrđeni promet i to uzimanjem u obzir odbitka i ispunjenja obveze prijenosa i, općenitije, u vezi s načelom neutralnosti i prevaljivanja poreza.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9, svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – DW protiv Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Predmet C-651/16)

(2017/C 086/13)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DW

Tuženik: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Prethodna pitanja

Treba li članak 4. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji i članak 45. stavak 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji radi utvrđivanja iznosa roditeljske potpore iz razdoblja od 12 mjeseci koje se uzima u obzir radi izračuna prosječne osnovice doprinosa ne isključuje mjesece u kojima je osoba radila u instituciji Europske unije i bila osigurana u Zajedničkom sustavu zdravstvenog osiguranja Europske zajednice, s obzirom na to da tijekom tog razdoblja osoba nije bila osigurana u Latviji i da će se njezini prihodi izjednačiti s prosječnom osnovicom doprinosa u državi članici, a što može znatno smanjiti iznos dodijeljene roditeljske naknade u usporedbi s mogućim iznosom naknade koju je osoba mogla primiti da u razdoblju koje se uzima u obzir radi izračuna nije otišla raditi u instituciju Europske unije, nego da je ostala zaposlena u Latviji?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska) – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov protiv Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Predmet C-652/16)

(2017/C 086/14)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Tuženik: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Prethodna pitanja

1. Proizlazi li iz članka 78. stavka 1. i stavka 2. točaka (a), (d) i (f) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kao i iz uvodne izjave 12. i članka 1. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), da razlog nedopuštenosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu predviđen u njezinu članku 33. stavku 2. točki (e) predstavlja odredbu s izravnim učinkom, koju države članice ne smiju ne primijeniti, na način da primijene povoljnije odredbe nacionalnog prava, prema kojima se prvi zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 10. stavku 2. te direktive, prvo ispituje s gledišta ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za status izbjeglice, a potom s gledišta ispunjava li uvjete za ostvarivanje supsidijarne zaštite?
2. Proizlazi li iz članka 33. stavka 2. točke (e) Direktive 2013/32, u vezi s njezinim člankom 7. stavkom 3. i člankom 2. točkama (a), (c) i (g), kao i uvodnom izjavom 60., da u okolnostima kakve su one u glavnom postupku, zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen od strane jednog roditelja u ime maloljetnika s pratećom nije dopušten, ako se obrazlaže time da je dijete član obitelji osobe koja je zahtijevala međunarodnu zaštitu s obrazloženjem da je izbjeglica u smislu članka 1. odjeljka A ženevske Konvencije o izbjeglicama?
3. Proizlazi li iz članka 33. stavka 2. točke (e) Direktive 2013/32, u vezi s njezinim člankom 7. stavkom 3. i člankom 2. točkama (a), (c) i (g), kao i uvodnom izjavom 60., da u okolnostima kakve su one u glavnom postupku zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen u ime punoljetne osobe nije dopušten, ako se obrazlaže time da je podnositelj zahtjeva član obitelji osobe koja je zahtijevala međunarodnu zaštitu s obrazloženjem da je izbjeglica u smislu članka 1. odjeljka A ženevske Konvencije o izbjeglicama, i podnositelj zahtjeva u trenutku njegova podnošenja nema pravo na obavljanje plaćene djelatnosti?
4. Je li u skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive 2011/95/EU ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 36., potrebno da se ocjena postojanja osnovanog straha od proganjanja ili od trpljenja ozbiljne nepravde provede samo na osnovi činjenica i okolnosti koje se odnose na podnositelja zahtjeva?
5. Je li sukladno članku 4. Direktive 2011/95 u vezi s njezinom uvodnom izjavom 36. i članku 31. stavku 1. Direktive 2013/32 dopuštena nacionalna sudska praksa jedne države članice kojom se:
 - a) nadležna tijela obvezuje da zahtjeve za međunarodnu zaštitu članova iste obitelji ispituju u zajedničkom postupku, ako se ti zahtjevi obrazlažu istim činjenicama, odnosno konkretnije tvrdnjom da je samo jedan član obitelji izbjeglica;

- b) nadležna tijela obvezuje da postupke o zahtjevima za međunarodnu zaštitu koje su postavili oni članovi obitelji koji osobno ne ispunjavaju pretpostavke za takvu zaštitu obustave do okončanja postupka o zahtjevu člana obitelji koji je podnesen s obrazloženjem da je dotični izbjeglica u smislu članka 1. odjeljka A ženevske Konvencije o izbjeglicama;

je li ova sudska praksa dopuštena također i zbog razmatranja u vezi s najboljim interesom djeteta, održavanjem obiteljskog jedinstva, i poštivanjem prava na privatni i obiteljski život, kao i prava na ostanak u državi članici do ispitivanja zahtjeva, i to na temelju članaka 7., 18. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uvodnih izjava 12. i 60. kao i članka 9. Direktive 2013/32, uvodnih izjava 16., 18. i 36., kao i članka 23. Direktive 2011/95, i uvodnih izjava 9., 11. i 35., kao i članaka 6. i 12. Direktive 2013/33/EU⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu?

6. Proizlazi li iz uvodnih izjava 16., 18. i 36., kao i članka 3. Direktive 2011/95 u vezi s njezinom uvodnom izjavom 24. i člankom 2. točkama (d) i (j), člankom 13. i člankom 23. stavcima 1. i 2., da je dopušten nacionalni propis kao što je članak 8. stavak 9. Zakona za ubezhišteto i bezhantsite (Zakon o azilu i izbjeglicama) o kojem je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojim se i članovi obitelji stranca kojem je priznato svojstvo izbjeglice smatraju izbjeglicama, ako je to spojivo s njihovim osobnim položajem i ne postoje razlozi prema nacionalnom pravu koji isključuju priznavanje njihova svojstva izbjeglice?
7. Proizlazi li iz uređenja razloga proganjanja u članku 10. Direktive 2011/95, da podnošenje tužbe Europskom sudu za ljudska prava protiv države porijekla predmetne osobe čija pripadnost određenoj društvenoj skupini u smislu članka 10. stavka 1. točke (d) te direktive opravdava npr. podnošenje tužbe, treba smatrati političkim mišljenjem u smislu članka 10. stavka 1. točke (e) iste direktive?
8. Proizlazi li iz članka 46. stavka 3. Direktive 2013/32, da je sud obavezan u predmetu ispitati nove razloge za međunarodnu zaštitu koji su istaknuti tijekom sudskog postupka, ali nisu navedeni u tužbi protiv odluke o uskraćivanju međunarodne zaštite?
9. Proizlazi li iz članka 46. stavka 3. Direktive 2013/32, da je sud obavezan ocijeniti dopuštenost zahtjeva za međunarodnu zaštitu na osnovu njezina članka 33. stavka 2. točke (e), u sudskom postupku za pobijanje odluke o uskraćivanju međunarodne zaštite, ako je u pobijanoj odluci – kao što je propisano člankom 10. stavkom 2. navedene direktive – zahtjev prvo ocijenjen s gledišta ispunjava li njegov podnositelj pretpostavke za priznavanje statusa izbjeglice, a potom s gledišta ispunjava li uvjete za ostvarivanje supsidijarne zaštite?

⁽¹⁾ SL 2013, L 180, str. 60. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.).

⁽²⁾ SL 2011, L 337, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.).

⁽³⁾ SL 2013, L 180, str. 96. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Finanzamt Dachau protiv Achima Kollroßa**

(Predmet C-660/16)

(2017/C 086/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt Dachau

Tuženik: Achim Kollroß

Prethodna pitanja

1. Treba li zahtjeve izvjesnosti pružanja usluge koji su pretpostavka za ostvarivanje prava na odbitak u smislu presude Suda Europske unije „Firin”, C-107/13, ⁽¹⁾ utvrditi potpuno objektivno, ili pak s gledišta platitelja predujma u skladu s okolnostima koje su mu poznate?
2. Jesu li države članice s obzirom na istovremeni nastanak obveze obračuna PDV-a i prava na odbitak u skladu s člankom 167. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽²⁾ i u skladu s regulatornim ovlastima koje im pripadaju u skladu s člankom 185. stavkom 2. podstavkom 2. i člankom 186. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, ovlaštene uvjetovati ispravak poreza i prava na odbitak povratom predujma?
3. Mora li porezna uprava nadležna za platitelja predujma istome naknaditi porez na promet, ako on od primatelja predujma ne može povratiti predujam? Ako je odgovor potvrđan, mora li do toga doći u postupku utvrđivanja ili je za to dovoljan poseban postupak na osnovi pravičnosti?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Göppingen protiv Ericha Wirtla

(Predmet C-661/16)

(2017/C 086/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt Göppingen

Tuženik: Erich Wirtl

Prethodna pitanja

1. Prema presudi Suda Europske unije FIRIN od 13. ožujka 2014., C-107/13 ⁽¹⁾, isključeno je pravo na odbitak na temelju predujma, ako je nastanak oporezivog događaja neizvjestan u trenutku plaćanja predujma. Da li se to procjenjuje u skladu s objektivnim činjeničnim stanjem ili u skladu s objektiviranim gledištem platitelja predujma?
2. Treba li presudu Suda Europske unije FIRIN tumačiti na način da u skladu s pravom Unije ispravak prava na odbitak koji je platitelj predujma obračunao na računu za predujam za isporuku predmeta, nije uvjetovan povratom plaćenog predujma, ako u konačnici ne dođe do realizacije te isporuke?

3. Ako na prethodno pitanje treba odgovoriti potvrdno: Ovlašćuje li članak 186. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (Direktiva o PDV-u) ⁽¹⁾, koji državama članicama dopušta utvrđivanje pojedinosti ispravka u skladu s člankom 185. Direktive o PDV-u, Saveznu Republiku Njemačku kao državu članicu da u svojem nacionalnom pravu odredi da do umanjenja porezne osnovice dolazi tek povratom predujma, i u skladu s tim, da se ispravak poreznog duga i prava na odbitak provodi u isto vrijeme i pod istim uvjetima?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2016. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) – Imofloresmira — Investimentos Imobiliários, S.A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-672/16)

(2017/C 086/17)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Investimentos Imobiliários, S.A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Kada je nekretnina na tržištu, unatoč tomu što je dvije ili više godina nije zauzeta, to jest kada se u promet stavlja radi davanja u zakup ili pružanja usluga, na primjer, *office centrea* i kada se utvrdi da vlasnik ima namjeru dati je u zakup i na to obračunati PDV te je poduzeo za to potrebne radnje, je li u skladu s člancima 167., 168., 184., 185. i 187. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. ⁽¹⁾ smatrati da se nekretnina „stvarno ne upotrebljava radi gospodarske djelatnosti” ili „stvarno ne upotrebljava za oporezive djelatnosti”, u smislu članka 26. stavka 1. Zakona o PDV-u i članka 10. stavka 1. točke (b) Uredbe o odricanju od oslobođenja od PDV-a na transakcije u vezi s nekretninama, usvojene Uredbe sa zakonskom snagom 21/2007 od 29. siječnja, u njegovim ranijim inačicama, i stoga ocijeniti da se prvotno učinjeni odbitak treba ispraviti jer je veći od onog na koji je imao pravo porezni obveznik?
2. U slučaju potvrdnog odgovora i u svjetlu pravilnog tumačenja članka 137., 167., 168., 184., 185. i 187. Direktive 2006/112/EZ [...], može li se naložiti jedinstveni ispravak za čitavo preostalo razdoblje na koje se ispravak odnosi, kao što propisuje portugalski propis u članku 10. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe o odricanju od oslobođenja od PDV-a na transakcije u vezi s nekretninama, usvojene Uredbom sa zakonskom snagom 21/2007, od 29. siječnja, u njegovim ranijim inačicama, u slučaju kada nekretnina nije zauzeta već dulje od dvije godine, ali je i dalje na tržištu s ciljem da je se da u zakup (s mogućnošću odricanja) ili radi pružanja usluga (oporezivih) i kada se u narednim godinama predviđa njezina namjena za oporezive djelatnosti na temelju kojih nastaje pravo na odbitak?

3. Je li u skladu s člancima 137., 167., 168. i 184. Direktive 2006/112/EZ [...], sadržaj članka 2. stavka 2. pod (c) Uredbe o odricanju od oslobođenja od PDV-a na transakcije u vezi s nekretninama, u vezi s člankom 10. stavkom 1. točkom (b) iste uredbe, usvojene Uredbom sa zakonskom snagom 21/2007, od 29. siječnja, koji propisuje da se obveznik PDV-a ne može odreći oslobođenja od PDV-a prilikom sklapanja novih ugovora o zakupu, nakon što se provede jedinstveni ispravak PDV-a koji dovodi u pitanje sustav odbitaka koji slijede u razdoblju na koje se odnosi ispravak?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2016. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – CORPORATE COMPANIES s.r.o. protiv Ministerstvo financí ČR

(Predmet C-676/16)

(2017/C 086/18)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Druge stranke u postupku: Ministerstvo financí ČR

Prethodno pitanje

Primjenjuje li se članak 2. stavak 1. točka 3. podtočka (c) Direktive 2005/60/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma, u vezi s člankom 3. stavkom 7. točkom (a) te direktive, na osobe koje u okviru svoje poslovne djelatnosti prodaju društva koja su već upisana u registar trgovačkih društava te su osnovana s ciljem prodaje (tzv. „ready-made companies”), čija se prodaja ostvaruje prijenosom poslovnog udjela u društvu kćeri koje osobe o kojima je riječ prodaju?

(¹) SL 2005., L 309, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 116.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2016. uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Španjolska) – Montero Mateos protiv Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Predmet C-677/16)

(2017/C 086/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Montero Mateos

Tuženik: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP koji je postao dijelom prava Zajednice na temelju Direktive Vijeća 1999/70 ⁽¹⁾ tumačiti na način da prestanak ugovora na određeno vrijeme radi privremenog zapošljavanja na slobodno radno mjesto zbog isteka roka na koji je bio sklopljen ugovor između poslodavca i radnice objektivan razlog koji opravdava to da nacionalni zakonodavac za takav slučaj ne propisuje nikakvu naknadu zbog prestanka ugovora, dok je za radnika u usporedivoj situaciji koji je stalno zaposlen i koji je dobio otkaz iz objektivnog razloga predviđena naknada od 20 dana po godini zaposlenosti?

⁽¹⁾ SL 1999., L 175, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. prosinca 2016. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A

(Predmet C-679/16)

(2017/C 086/20)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A

Druga stranka u postupku: Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystalautakunnan yksilöasioiden jaosto

Prethodna pitanja

1. Je li davanje poput osobne pomoći predviđene Zakonom o uslugama za osobe s posebnim potrebama „davanje za slučaj bolesti” u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe br. 883/2004 ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: Je li riječ o ograničenju prava građana Unije da se slobodno kreću i borave na državnom području država članica, kako su zajamčena člancima 20. i 21. UFEU-a, ako priznavanje prava na davanje poput osobne pomoći na temelju Zakona o uslugama za osobe s posebnim potrebama nije posebno uređeno u inozemstvu i ako se pretpostavke za priznavanje prava na to davanje tumače na način da se ne priznaje pravo na osobnu pomoć u drugoj državi članici u kojoj dotična osoba pohađa trogodišnji diplomski studij?
 - Je li za odlučivanje u predmetu relevantno to da se dotičnoj osobi u Finskoj može priznati pravo na davanje poput osobne pomoći u drugoj općini izvan one u kojoj ima prebivalište, primjerice ako ta osoba studira u drugoj općini?
 - Jesu li za odlučivanje u predmetu s gledišta prava Unije relevantna prava koja proizlaze iz članka 19. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom?

3. U slučaju da Sud prilikom odgovaranja na drugo prethodno pitanje utvrdi da tumačenje nacionalnog prava, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, čini ograničenje slobode kretanja: Može li se takvo ograničenje ipak opravdati važnim razlozima u općem interesu koji proizlaze iz obveze općine da nadzire organiziranje osobne pomoći, mogućnosti da općina odabere primjereni način organiziranja pomoći i očuvanja koherentnosti i učinkovitosti sustava osobne pomoći prema Zakonu o uslugama osobama s posebnim potrebama?

(¹) Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – Maria Tirkkonen

(Predmet C-9/17)

(2017/C 086/21)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Maria Tirkkonen

Druga stranka u postupku: Maaseutuvirasto

Prethodno pitanje

Treba li članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive o javnoj nabavi 2004/18/EZ (¹) tumačiti na način da je definicijom „ugovora o javnoj nabavi” u smislu te direktive obuhvaćen sustav nabave

- kojim javno tijelo namjerava nabavljati usluge na tržištu tijekom unaprijed određenog razdoblja, na način da pod uvjetima iz nacrtu okvirnog ugovora priloženog pozivu na nadmetanje sklapa ugovore s gospodarskim subjektima koji ispunjavaju zahtjeve, koji su određeni i pojedinačno opisani u pozivu na nadmetanje, u pogledu sposobnosti ponuditelja i ponuđene usluge i koji prođu provjeru koja je pobliže opisana u pozivu za nadmetanje, i
- kojemu se tijekom trajanja ugovora više ne može pristupiti?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2017. uputio Korkein oikeus (Finska) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. Queen protiv Rajavartiolaitos

(Predmet C-15/17)

(2017/C 086/22)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Druga stranka u postupku: Rajavartiolaivos

Prethodna pitanja

1. Treba li izraz „obala ili povezani interesi” iz članka 220. stavka 6. Konvencije o pravu mora odnosno izraz „obala ili s tim povezani interesi” iz članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35/EZ ⁽¹⁾ tumačiti u vezi s definicijom izraza „interesi u vezi s njima” iz članka II. točke 4. Međunarodne konvencije o intervenciji na otvorenom moru u slučaju nezgode koja uzrokuje ili bi mogla uzrokovati onečišćenje naftom?
2. Prema definiciji iz članka II. točke 4. podtočke (c) Konvencije iz 1969. navedene u prvom prethodnom pitanju, izraz „interesi u vezi s njima” među ostalim znači blagostanje područja o kojemu je riječ, uključujući očuvanje morskoga biološkog blaga, faune i flore. Primjenjuje li se ta odredba i na očuvanje biološkog blaga, poput faune i flore u isključivom gospodarskom pojasu ili se ona odnosi samo na očuvanje interesa obalnog područja?
3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: Što znači izraz „obala ili povezani interesi” iz članka 220. stavka 6. Konvencije o pravu mora odnosno izraz „obala ili s tim povezani interesi” iz članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35/EZ?
4. Što znači izraz „bogatstva njezinog teritorijalnog mora ili isključivog gospodarskog pojasa” u smislu članka 220. stavka 6. Konvencije o pravu mora odnosno izraz „resursi [teritorijalnog mora ili isključivog gospodarskog pojasa]” te države iz članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35/EZ? Odnose li se biološka blaga ili živa bogatstva samo na vrste koje se mogu loviti ili također i na vrste koje su s njima udružene ili o njima ovise u smislu članka 61. stavka 4. Konvencije o pravu mora, poput biljnih i životinjskih vrsta koje im služe kao hrana?
5. Kako treba tumačiti izraz „prijeti da će prouzročiti” iz članka 220. stavka 6. Konvencije o pravu mora odnosno izraz „uzrokovao [...] opasnost” iz članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35/EZ? Treba li prijetnju prouzročenja odrediti na temelju pojma apstraktne ili konkretne opasnosti ili pak na neki drugi način?
6. Treba li prilikom ocjenjivanja pretpostavki za nadležnost obalne države, predviđenih člankom 220. stavkom 6. Konvencije o pravu mora i člankom 7. stavkom 2. Direktive 2005/35/EZ, smatrati da je prouzročena veća šteta ili opasnost takve štete teža posljedica od prouzročenja ili prijetnje prouzročenja znatnog onečišćenja morskog okoliša u smislu članka 220. stavka 5.? Kako treba definirati znatno onečišćenje morskog okoliša i na koji način ga treba uzeti u obzir prilikom ocjenjivanja prouzročene veće štete ili opasnosti takve štete?
7. Koje okolnosti treba uzeti u obzir prilikom ocjenjivanja težine prouzročene štete ili opasnosti takve štete? Treba li prilikom ocjenjivanja uzeti u obzir, primjerice, trajanje i opseg geografskog područja pogođenog štetnim posljedicama koje se javljaju u obliku šteta? U slučaju pozitivnog odgovora: Kako treba ocijeniti trajanje i opseg šteta?
8. Direktiva 2005/35/EZ sadržava minimalna pravila i ne sprečava države članice u poduzimanju strožih mjera protiv onečišćenja s brodova u skladu s međunarodnim pravom (članak [1. stavak] 2.) Odnosi li se mogućnost primjene strožih odredbi i na članak 7. stavak 2. Direktive kojim je uređena nadležnost obalne države za poduzimanje mjera protiv broda u tranzitu?
9. Može li se prilikom tumačenja pretpostavki za nadležnost obalne države, određenih člankom 220. stavkom 6. Konvencije o pravu mora i člankom 7. stavkom 2. Direktive, dati značaj posebnim geografskim i ekološkim uvjetima, poput ranjivosti područja Baltičkog mora?

10. Podrazumijeva li izraz „jasan i stvaran dokaz” u smislu članka 220. stavka 6. Konvencije o pravu mora i izraz „jasan, objektivan dokaz” iz članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35/EZ, ne samo dokaz o tome da je brod počinio kršenja na koja se te odredbe odnose, nego i dokaz o posljedicama ispuštanja? Kakav dokaz se zahtijeva u pogledu postojanja opasnosti nastanka velike štete obali ili s tim povezanim interesima ili resursima teritorijalnog mora ili isključivog gospodarskog pojasa, poput populacije ptica i riba odnosno morskog okoliša tog područja? Znači li zahtijevanje jasnog, objektivnog dokaza to da se, primjerice, ocjenjivanje štetnih posljedica ispuštene nafte na morski okoliš uvijek mora temeljiti na konkretnim istraživanjima i studijama učinaka ispuštanja nafte koje se dogodilo?

(¹) Direktiva 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija, uključujući i kaznene sankcije, za kažnjiva djela onečišćenja (SL 2005., L 255, str. 1.). (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 28., str. 18.) u verziji izmijenjenoj Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. (SL 2009., L 280, str. 52.). (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 28., str. 67.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) –
Tietosuojavaltuutettu**

(Predmet C-25/17)

(2017/C 086/23)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Tietosuojavaltuutettu

Druga stranka u postupku: Jehovan todistajat -uskonnollinen yhdyskunta

Prethodna pitanja

1. Treba li iznimke od područja primjene Direktive o zaštiti osobnih podataka (¹) iz njezina članka 3. stavka 2. druge alineje tumačiti na način da prikupljanje i obrada osobnih podataka koje članovi vjerske zajednice provode u sklopu aktivnosti propovijedanja od vrata do vrata nisu obuhvaćeni područjem primjene te direktive? Koliko je prilikom ocjenjivanja primjenjivosti navedene direktive važno to da, s jedne strane, aktivnost propovijedanja, u sklopu koje se prikupljaju podaci, organizira vjerska zajednica i njezine skupštine i da je, s druge strane, istodobno riječ o osobnom prakticiranju vjere članova vjerske zajednice?
2. Uzimajući u obzir uvodne izjave 26. i 27. Direktive o zaštiti osobnih podataka, treba li definiciju pojma „sustav arhiviranja” iz njezina članka 2. točke (c) tumačiti na način da apsolutno svi osobni podaci, koji se u sklopu gore navedene aktivnosti propovijedanja od vrata do vrata ne prikupljaju automatizirano (ime i adresa i ostali mogući podaci i opisi koji se tiču osobe),
 - a. nisu takav sustav arhiviranja jer u tom slučaju nije riječ o posebnim kartotekama ili popisima ili sličnim sustavima pretraživanja u smislu definicije finskog zakona o zaštiti osobnih podataka ili pak
 - b. jesu takav sustav arhiviranja jer se na temelju tih podataka, uzimajući u obzir njihovu namjenu, u biti lako i bez pretjeranih troškova mogu izvući informacije potrebne za daljnju upotrebu, kao što je predviđeno finskim zakonom o zaštiti osobnih podataka?

3. Treba li izraz „koje samo ili zajedno s drugima utvrđuje svrhu i načine obrade osobnih podataka” iz članka 2. točke (d) Direktive o zaštiti osobnih podataka tumačiti na način da se vjersku zajednicu koja organizira aktivnost prilikom koje se prikupljaju osobni podaci (osobito raspodjelom područja djelovanja propovjednika, obavljanjem aktivnosti propovijedanja i vođenjem evidencija osoba koje ne žele da ih propovjednici posjećuju) može smatrati nadzornikom obrade osobnih podataka u pogledu te aktivnosti njezinih članova, iako vjerska zajednica tvrdi da samo pojedini propovjednici imaju pristup pohranjenim informacijama?
4. Treba li navedeni članak 2. točku (d) tumačiti na način da se vjerska zajednica može smatrati nadzornikom samo ako poduzima ostale specifične mjere, poput davanja naredbi ili pisanih uputa kojima upravlja prikupljanjem podataka ili je dovoljno to da vjerska zajednica faktično upravlja aktivnošću svojih članova?

Odgovor na treće i četvrto pitanje potreban je samo ako je Direktiva primjenjiva s obzirom na prvo i drugo pitanje. Odgovor na četvrto pitanje potreban je samo ako se s obzirom na treće pitanje ne može isključiti primjenjivost članka 2. točke (d) Direktive na vjersku zajednicu.

(¹) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2017. uputilo Okrajno Sodišče Pliberk (Austrija) –
Čepelnik d.o.o. protiv Michaela Vavtija**

(Predmet C-33/17)

(2017/C 086/24)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Okrajno Sodišče Pliberk

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Čepelnik d.o.o.

Tuženik: Michael Vavti

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 56. UFEU-a i Direktivu 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta tumačiti na način da im je protivno da država članica odredi obustavu plaćanja i isplatu jamstva domaćem naručitelju u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja, ako zabrana izvršavanja plaćanja i isplata jamstva služe samo kao osiguranje za eventualnu novčanu kaznu, koju valja izreći samo po okončanju zasebnog postupka protiv pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi članici?

U slučaju negativnog odgovora na navedeno pitanje:

- a. Treba li članak 56. UFEU-a i Direktivu 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta tumačiti na način da im je protivno da država članica odredi obustavu plaćanja i isplatu jamstva domaćem naručitelju u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja, ako pružatelju usluga sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije, kojemu bi trebalo izreći novčanu kaznu, nije u okviru postupka za određivanje jamstva pruženo nikakvo pravno sredstvo protiv odluke kojom je određena isplata jamstva te tuzemnom nalogoprimcu nije bio priznat nikakav odgodni učinak žalbe protiv takve odluke.
- b. Treba li članak 56. UFEU-a i Direktivu 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta tumačiti na način da im je protivno da država članica odredi obustavu plaćanja i isplatu jamstva tuzemnom nalogodavcu u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja samo zbog toga što pružatelj usluga ima svoje sjedište u drugoj državi članici.
- c. Treba li članak 56. UFEU-a i Direktivu 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta tumačiti na način da im je protivno da država članica odredi obustavu plaćanja i isplatu jamstva tuzemnom nalogodavcu u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja, iako iznos koji se duguje pružatelju usluga još nije dospio te iako konačni iznos još nije utvrđen zbog protuzahjevâ i prava zadržanja.

Rješenje predsjednika Suda od 30. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: Prospector Offshore Drilling SA i dr. protiv Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Predmet C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 6. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Riksåklagaren protiv Zenona Roberta Akarsara

(Predmet C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Jezik postupka: švedski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Rješenje predsjednika prvog vijeća Suda od 6. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Augstākā tiesa – Latvija) – postupak koji je pokrenuo „Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, uz sudjelovanje: Konkurences padome

(Predmet C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Jezik postupka: latvijski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 25. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien – Austrija) – RMF Financial Holdings Sàrl protiv Heta Asset Resolution AG

(Predmet C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 314, 29. 8. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 21. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – FMS Wertmanagement AöR protiv Heta Asset Resolution AG

(Predmet C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 18. siječnja 2016. – Andersen protiv Komisije

(Predmet T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Željeznički prijevoz — Potpore koje su danska tijela dodijelila u korist javnog poduzeća Danske Statsbaner — Ugovori o javnim uslugama za pružanje usluga željezničkog prijevoza putnika između Kopenhaga i Ystada — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem podložno uvjetima — Primjena ratione temporis pravila materijalnog prava — Usluga od općega gospodarskog interesa — Očita pogreška u ocjeni”)

(2017/C 086/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Jørgen Andersen (Ballerup, Danska) (zastupnici: J. Rivas Andrés i M.-I. Rantou, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Armati i T. Maxian Rusche, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning, agent, uz asistenciju R. Holdgaarda, odvjetnika) i Danske Statsbaner (DSB) (Kopenhagen, Danska) (zastupnik: M. Honoré, odvjetnik)

Intervenijent u potporu žalitelju: Dansk Tog (Kopenhagen, Danska) (zastupnici: G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés i F. Nissen Morten, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži djelomično poništenje Odluke Komisije 2011/3/EU od 24. veljače 2010. o ugovorima o uslugama javnog prijevoza između danskog Ministarstva prometa i Danske Statsbaner [Državna potpora C 41/08 (ex NN 35/08)] (SL 2011, L 7, str. 1).

Izreka

1. Članak 1., stavak 2. Odluke Komisije 2011/3/EU od 24. veljače 2010. o ugovorima o uslugama javnog prijevoza između danskog Ministarstva prometa i Danske Statsbaner [Državna potpora C 41/08 (ex NN 35/08)] poništava se u dijelu u kojem se odnosi na plaćanje od 21. prosinca 2009.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Jørgen Andersen, Europska komisija, Dansk Tog, Kraljevina Danska i Danske Statsbaner (DSB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 103, 2. 4. 2011.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2017. – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe protiv Komisije

(Predmet T-646/13) ⁽¹⁾

(„Institucijsko pravo — Europska građanska inicijativa — Zaštita nacionalnih i jezičnih manjina te osnaživanje kulturne i jezične raznolikosti u Uniji — Odbijanje registracije — Očito nepostojanje zakonodavnih ovlasti Komisije — Obveza obrazlaganja — Članak 4. stavak 2. točka (b) i članak 4. stavak 3. Uredbe (EU) br. 211/2011”)

(2017/C 086/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe (zastupnici: E. Johansson, J. Lund i C. Lund, zatim E. Johansson i T. Hieber, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: H. Krämer, agent)

Intervenijent u potporu tužitelju: Mađarska (zastupnici: M. Fehér, A. Pálfi i G. Szima, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent) i Rumunjska (zastupnici: R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea i A. Wellman, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2013) 5969 final od 13. rujna 2013., kojom se odbija zahtjev za registraciju prijedloga europske građanske inicijative pod nazivom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2013) 5969 final od 13. rujna 2013., kojom se odbija zahtjev za registraciju prijedloga europske građanske inicijative pod nazivom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”.
2. Europska komisija će snositi vlastite troškove, kao i one Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe.
3. Mađarska, Slovačka Republika i Rumunjska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 3. veljače 2017. – Kessel medintim protiv EUIPO-a – Janssen-Cilag (Premeno)

(Predmet T-509/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Premeno — Raniji nacionalni verbalni žig Pramino — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredba (EZ) br. 207/2009 — Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku — Pravo na saslušanje — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 086/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Njemačka) (zastupnici: A. Jacob i U. Staudenmaier, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Janssen-Cilag GmbH (Neuss, Njemačka) (zastupnik: M. Wenz, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. srpnja 2015. (predmet R 349/2015-4), u vezi postupka povodom prigovora između Janssen-Cilag i Kessel medintim.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kessel medintim GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 354, 26. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 9. veljače 2017. – Bodegas Vega Sicilia protiv EUIPO-a

(Predmet T-696/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije TEMPOS VEGA SICILIA — Apsolutni razlog za odbijanje — Žig za vino koji sadrži oznake zemljopisnog podrijetla — Članak 7. stavak 1. točka (j) Uredbe br. (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 086/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Španjolska) (zastupnik: S. Alonso Maruri, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Muñiz Rodríguez i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. rujna 2015. (predmet R 285/2015-4) povodom prijave verbalnog znaka TEMPOS VEGA SICILIA kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Bodegas Vega Sicilia, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 9. veljače 2017. – Mast-Jägermeister protiv EUIPO-a (Čaše)**(Predmet T-16/16) ⁽¹⁾**

(„Dizajn Zajednice — Prijava dizajna Zajednice koji predstavlja čaše — Pojam „prikaz prikladan za umnožavanje” — Neodređenost prikaza u pogledu opsega zahtijevane zaštite — Odbijanje ispravljanja nedostataka — Odbijanje dodjeljivanja datuma podnošenja prijave — Članci 36. i 46. Uredbe (EZ) br. 6/2002 — Članak 4. stavak 1. točka (e) i članak 10. stavci 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 2245/2002”)

(2017/C 086/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Njemačka) (zastupnici: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus i J. Engberding, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. studenoga 2015. (predmet R 1842/2015-3), koji se odnosi na prijavu za registraciju čaša kao dizajna Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mast-Jägermeister SE nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 9. veljače 2016. – International Gaming Projects protiv EUIPO-a – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)**(Predmet T-82/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TRIPLE EVOLUTION — Raniji verbalni žig Europske unije — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 086/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (zastupnici: M. Garayalde Niño i A. Alpera Plazas, zatim M. Garayalde Niño, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. prosinca 2015. (predmet R 0725/2015-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva adp Gauselmann i International Gaming Projects.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu International Gaming Projects Ltd snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Općeg suda od 9. veljače 2016. – zero protiv EUIPO-a – Hemming (ZIRO)

(Predmet T-106/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ZIRO — Raniji figurativni žig Europske unije zero — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 086/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Njemačka) (zastupnik: M. Nentwig, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Vuijst i H. O'Neill, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Oliver Hemming (Cadbury, Ujedinjena Kraljevina)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. siječnja 2016. (predmet R 71/2015-5) u vezi postupka povodom prigovora između zero Holdinga i O. Hemminga.

Izreka

1. Odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 12. siječnja 2016. (predmet R 71/2015-5) poništava se.
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijela Valéria Anna Gyarmathy protiv presude Službeničkog suda od 5. ožujka 2015. u predmetu F-97/13, Gyarmathy protiv FRA-e

(Predmet T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Mađarska) (zastupnik: A. Cech, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u potpunosti ukine pobijanu presudu i u potpunosti usvoji tužbeni zahtjev iz prvostupanjskog postupka;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog koji se temelji na iskrivljavanju dokaza i značajnoj netočnosti u ocjeni Službeničkog suda pitanja povrede uvjeta obavijesti o slobodnom radnom mjestu.
2. Drugi žalbeni razlog koji se temelji na tome da je Službenički sud, suprotno žaliteljevom pravu na pošteno suđenje prema članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 6. stavku 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda propustio adekvatno obrazložiti presudu s obzirom na pitanja koje su proizašla iz postupka odabira.
3. Treće žalbeni razlog koji se temelji na tome da je Službenički sud propustio donijeti daljnje postupovne mjere koje su trebale omogućiti žalitelju da potkrijepi zahtjev koji se odnosi na to da postupak odabira nije bio nepristran, objektivni i neovisan.
4. Četvrti žalbeni razlog koji se temelji na tome da je Službenički sud počinio pogrešku koja se tiče prava proglašivši prvostupanjski tužbeni zahtjev koji se odnosi na popunjavanje dotičnog radnog mjesta nedopuštenim jer nije bio istaknut u predsudskom postupku.
5. Peti žalbeni razlog koji se temelji na tome da je Službenički sud počinio pogrešku koja se tiče prava proglašivši nedopuštenim prvostupanjski tužbeni zahtjev koji se odnosi na nezakonit sastav odbora za odabir i povredu načela nediskriminacije na temelju spola, jer nije bio istaknut u predsudskom postupku, te nije usko povezan sa zahtjevima u žalbi (pravilo o podudaranju).

Tužba podnesena 7. prosinca 2016. – Miserini Johansson protiv EIB-a

(Predmet T-870/16)

(2017/C 086/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Virna Miserini Johansson (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Senes, odvjetnik)

Tuženik): Europska investicijska banka (EIB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

poništi odluku EIB-a od 25. siječnja 2016.;

naloži EIB-u da tužiteljici ponovno uspostavi punu plaću i mjerodavne dodatke, uključujući puno pravo na mirovinu i doprinose iz sustava dobrovoljnog dodatnog osiguranja (OSPS);

naloži EIB-u da naknadi iznos koji odgovara gubitku plaće (provizorno procijenjen na iznos od 24 000 eura od 31. prosinca 2016.);

naloži EIB-u da retroaktivno izračuna tužiteljčina puna prava na mirovinu i OSPS doprinose, s učinkom od 1. veljače 2016.;

naloži EIB-u da tužiteljici isplati naknadu za neimovinsku štetu koju je pretrpjela, provizorno procijenjenu na 5 000 eura;

naloži EIB-u da snosi troškove ovog postupka, uključujući troškove zastupanja i vještaka (prema potrebi).

Podredno:

naloži EIB-u da naknadi štetu koju je tužiteljica pretrpjela zbog gubitka prava na punu plaću na način da joj isplati iznos koji odgovara šteti provizorno procijenjenoj na 24 000 eura od 31. prosinca 2016.;

odredi vještaka koji bi utvrdio točan konačni iznos zahtjeva iz prethodne točke, tužiteljčinog prava na mirovinu i OSPS doprinose, s učinkom od 1. veljače 2016.;

naloži EIB-u da naknadi medicinske i psihološke troškove vezane za zdravstvene probleme koje je razvila zbog teškog stresa koji je tužiteljica pretrpjela i koji EIB-ov sustav zdravstvenog osiguranja ne naknađuje;

naloži EIB-u da tužiteljici naknadi neimovinsku štetu koju je pretrpjela, procijenjenu na 5 000 eura, s tim da se, ako Sud to zatraži, odredi vještak kako bi utvrdio točan iznos;

naloži EIB-u da snosi troškove ovog postupka, uključujući troškove zastupanja i vještaka (prema potrebi).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužiteljica se poziva na jedan tužbeni razlog, tvrdeći da je EIB povrijedio tužiteljčina prava zajamčena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i sudsku praksu Suda u pogledu zaštite temeljnih prava (*inter alia*, presuda od 13. prosinca 1979., Hauer v Rheinland-Pfalz, C-44/79, EU:C:1979:290).

Tužiteljica tvrdi da je EIB povrijedio opću obvezu dužne pažnje koju ima prema njoj u pogledu njezinog zdravstvenog stanja i rizika koje zbog njega ima. Nadalje, tužiteljica nije bila propisno obaviještena o postupcima koje treba poduzeti u pogledu dokazivanja svoje profesionalne bolesti. Tužiteljica u svakom slučaju tvrdi da je medicinskom mišljenjem utvrđeno da je njezina bolest profesionalnog porijekla i da je EIB-u podnijela sve relevantne dokumente koji omogućuju procjenu. Od nje se ne zahtijevaju daljnje postupovne radnje, a EIB bi trebao trenutno ispuniti njezine zahtjeve.

Tužba podnesena 17. siječnja 2017. – LA Superquimica protiv EUIPO-a – D- Tack (D-TACK)**(Predmet T-24/17)**

(2017/C 086/39)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* LA Superquimica, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* D-Tack GmbH (Hüttlingen, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „D-TACK – prijava za registraciju br. 9 650 847*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. studenoga 2016. u predmetu R 1983/2015-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi EUIPO-vu odluku od 15. studenoga 2016.;
- naloži EUIPO-u i onima koji se protive ovom zahtjevu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- žalbeno vijeće nije uzelo u obzir izvatke iz baze podataka Sitadex koje je podnio tužitelj, a koji se odnose na registracije španjolskih žigova br. 2515958, 2516679, 2542249, 2591412 i 2668711;
- žalbeno vijeće nije uzelo u obzir dokaz upotrebe koji je podnio tužitelj.

Tužba podnesena 19. siječnja 2017. – Habermas protiv EUIPO-a – Here Global (h)**(Predmet T-40/17)**

(2017/C 086/40)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Njemačka) (zastupnici: U. Blumenröder, H. Gauß i E. Bertram, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Here Global BV (Eindhoven, Nizozemska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „h” – prijava za registraciju br. 12 833 141

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. listopada 2016. u predmetu R 53/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 41. Uredbe br. 207/2009;
- povreda pravnih načela koje treba uzeti u obzir prilikom primjene i tumačenja Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 135. stavka 4. Poslovnika.

Tužba podnesena 27. siječnja 2017. – Poljska protiv Komisije

(Predmet T-51/17)

(2017/C 086/41)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2016/2018 od 15. studenoga 2016. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćenu pod oznakom C[2016] 7232) (SL 2016., L 312, str. 26.), u mjeri u kojoj isključuje iz financiranja Europske unije izdatke agencija za plaćanje koje je akreditirala Republika Poljska u visini od 38 984 850,50 eura i 76 816 098,12 eura;
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 52. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽¹⁾, zbog toga što je Komisija primijenila financijski ispravak na temelju pogrešnih činjeničnih utvrđenja i pogrešnog tumačenja prava, iako su rashodi Republike Poljske nastali u skladu s odredbama prava Unije.

- Iznosi koji su isključeni iz financiranja Europske unije iskorišteni su u skladu s Uredbom (EZ) br. 1234/2007 ⁽²⁾ i s Provedbenom uredbom Komisije br. 543/2011 ⁽³⁾ i zbog toga nije bilo osnove za to da ih se isključi iz financiranja.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 52. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 zbog primjene paušalnog ispravka, koji je – u odnosu na opasnost moguće financijske štete za proračun Europske unije – bio prekomjerno visok.
- Paušalni ispravak u visini od 25 % koji je primijenila Europska komisija previsok je i prelazi najveću moguću štetu koju bi Fond mogao pretrpjeti. Usto, tužitelj se poziva na Smjernice br. VI/5330/97 za izračun financijskih posljedica i ističe da je ispunio sve uvjete predviđene u tim smjernicama koje su potrebne za to da Komisija primijeni niži postotak ili da uopće ne izvrši prilagodbu.
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 52. stavka 4. točke (a) Uredbe (EU) br. 1306/2013, jer je paušalni ispravak izračunan u vezi s rashodima koji su nastali više od 24 mjeseca prije nego što je Komisija pisano obavijestila državu članicu o nalazima svoje inspekcije.
- U skladu s člankom 52. stavkom 4. točkom (a) navedene uredbe financiranje se ne može odbiti za rashode koji su nastali više od 24 mjeseca prije nego što je Komisija pisano obavijestila državu članicu o nalazima svoje inspekcije.

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (SL 2007., L 299, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.)
- ⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerađevina voća i povrća (SL 2011., L 157, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 186.)

Tužba podnesena 1. veljače 2017. – Westbrae Natural protiv EUIPO-a – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Predmet T-65/17)

(2017/C 086/42)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. McFarland, Barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „COCONUT DREAM” – prijava za registraciju br. 13 599 501

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. studenoga 2016. u predmetu R 182/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova u korist tužitelja.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 2. veljače 2017. – Adama Agriculture i Adama France protiv Komisije

(Predmet T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 402, 31. 10. 2016.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR